

[Justitsministeren]

den side har vi set ved mange lejligheder, at så føres debatten andre steder end i folketinget. Det er der efter min mening noget uheldigt i. Jeg synes, at folketinget skal være det første sted, hvor man har behandlingen af principperne i en lovgivning.

Jeg hører meget gerne, hvad man foretrækker i folketinget. Dette har altså været et forsøg på at lade folketinget være det sted, hvor man først får behandlingen af den lovgivning, det drejer sig om.

Jeg synes ikke, det er helt retfærdigt, når hr. Lenger siger, at her interesserer man sig for noget, som kan få virkning inden for hele det tekniske område, men hvis der er tale om krænkelse af den personlige integritet, interesserer det ikke lige så meget. Det synes jeg bestemt ikke hr. Lenger har ret i. Jeg synes, at vi på det område, han nævnte, der har med registerlovgivningen at gøre, er kommet så hurtigt frem, som det kunne gøres, med en redegørelse her i folketinget, og vi har været parat til at drøfte den ved en konference. Så har man bedre basis, synes jeg, for den lovgivning, der kunne være tale om på dette område. Det er mit indtryk, at folketinget som helhed i allerhøjeste grad interesserer sig for at modvirke det, der krænker den personlige integritet. Det er i hvert fald min og regeringens opfattelse, at vi skal værne om denne.

Der blev også gjort bemærkninger om § 193. Det var vist hr. Jimmy Stahr, der først gjorde bemærkninger herom. Jeg vil gerne endnu engang pointere, at den ændring af maksimumsstraffen, der er foreslået, ikke tilsigter nogen almindelig forhøjelse af udmålingsniveauet for overtrædelse af denne bestemmelse. Ændringen er begrundet i, at der skal være tilstrækkelige straffe til rådighed over for de meget alvorlige angreb mod det moderne samfunds nervecentre, som de store dataanlæg jo er. Man kan i den forbindelse forestille sig de vanskeligheder, som vil opstå, såfremt vi skulle komme ud for ødelæggelse af politiets dataanlæg, statsskattedirektoratets, postgirokontorets eller på den private side de store bankers dataanlæg, og man kan meget vel forestille sig, at virkningen er, at store dele af samfundet vil blive lammet. Derfor har vi altså ment at måtte have en høj maksimumsstraf her. Vi har i den forbindelse fulgt straffelovrådet, som vi også har gjort på de andre områder.

Hr. Lenger spurgte, hvad jeg mente med i min fremsættelsestale at henvise til forslaget om telefonaflytning m.v. Det er ikke bestemte ting i den forbindelse, men da dette kan dreje sig om meget alvorlig kriminalitet med store virkninger, har jeg gjort opmærksom på, at man i dette tilfælde kunne bringe sådanne særlige efterforskningskridt i anvendelse, og at det kunne have betydning i forbindelse med lovforslaget om telefonaflytning m.v., at dette – selvfølgelig efter behørig kendelse – kunne være med til at afdække en kriminalitet, det måske ellers kan være meget vanskeligt at komme til livs.

Ganske naturligt er der gjort nogle bemærkninger om, hvad man skal gøre for at få dem, der har ansvaret for det, til at opbevare data på betryggende måde. Jeg synes, at det er meget vigtigt at forebygge datamisbrug, og jeg gør opmærksom på, at der er jo heller ingen, der i dag står hverken ansvarsfri eller straffri, hvis de ikke opfylder det, de skal.

De to lovbestemmelser skal ses i sammenhæng med registerlovenes bestemmelser, og efter dem skal der jo træffes fornødne sikkerhedsforanstaltninger mod, at dataregistrerede oplysninger misbruges eller kommer til uvedkommendes kendskab. Disse to lovbestemmelser skal ses i sammenhæng med den meget betydningsfulde kontrol- og godkendelsesfunktion, registertilsynet udøver. Tilsynet kan jo efter loven om private registre pålægge private virksomheder at træffe foranstaltninger med henblik på at modvirke, at registrerede personoplysninger misbruges eller kommer til uvedkommendes kendskab, og der er i registerloven en bestemmelse om, at det er strafbart ikke at overholde sådanne sikkerhedsforanstaltninger.

Det var vedrørende de private registre.

Hvis man ser på de offentlige registre, ser man, at tilsynet skal godkende forskrifterne for registrene, og tilsynet skal i den forbindelse påse, at der er truffet fornødne sikkerhedsforanstaltninger. Der kan ifølge registerloven fastsættes bestemmelser i forskrifterne om straf for overtrædelse af disse.

Jeg mener altså, at den gældende lovgivning allerede giver mulighed for at straffe den, der ikke opbevarer data på betryggende måde, og jeg er ikke bekendt med, at der skulle være sager, hvor disse regler ikke har været fuldt tilstrækkelige. Jeg mener derfor